

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Martiny Andělové a soudců JUDr. Viléma Šetka a JUDr. Martina Vícha v exekuční věci

oprávněné	INFINEX CZECH, a. s. , IČO 27312330 sídlem Dobříň 118, 413 01 Roudnice nad Labem zastoupené advokátem Mgr. Tomášem Vejsadou sídlem Michalská 4, 412 01 Litoměřice
proti povinné	obci Hrobce , IČO 00263664 sídlem obecního úřadu Hrobce 14, 411 83 Hrobce zastoupenému advokátem JUDr. Ivo Beránkem sídlem Sokolovská 47/73, 186 00 Praha

pro 9 204 499,05 Kč s příslušenstvím, o odvolání oprávněné proti usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 11. 12. 2024, č. j. 16 EXE 8514/2023-79

takto:

Usnesení okresního soudu **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným usnesením Okresní soud v Litoměřicích (dále již jen „soud prvního stupně“) zcela zastavil exekuci prodejem zástavy vedenou pod sp. zn. 146 EX 905/23 u Exekutorského úřadu Praha 1 (výrok I.), oprávněné uložil povinnost zaplatit povinné na náhradě nákladů nalézacího řízení částku 31 327 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce povinné (výrok II.), dále povinnost zaplatit povinné na náhradě nákladů exekučního řízení částku 8 954 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce povinné (výrok III.) a povinnost zaplatit JUDr. Jiřímu Bulvasovi, soudnímu exekutorovi na náhradě nákladů exekuce částku 6 655 Kč do tří dnů od právní moci usnesení (výrok IV.).
2. Soud prvního stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že je u soudního exekutora JUDr. Jiřího Bulvase, Exekutorský úřad Praha 1 (dále již jen soudní exekutor) vedena pod sp. zn. 146 EX 905/23 exekuce proti povinné. Exekučním titulem je pravomocné a vykonatelné usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 6. 1. 2022, č. j. 19 C 202/2021-72, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 10. 2023, č. j. 8 Co 99/2022-208 (dále již jen exekuční titul). Tímto exekučním titulem byl nařízen prodej zástavy, a to pozemků parc. č. 104/10, 104/11 a 589/2 v obci Hrobce, katastrálním území Rohatce, zapsaných na listu vlastnictví č. 1 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Litoměřice (dále již jen předmětné pozemky) k uspokojení pohledávky oprávněné jako zástavní věřitelky za dlužníkem TRENAMEDA INVEST, s. r. o. v likvidaci, IČO 24838446, se sídlem Ke Hřišti 14, 411 83 Hrobce (dále již jen TRENAMEDA INVEST), vzniklé v důsledku odstoupení od smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU ze dne 9. 12. 2011 na zaplacení částky 9 204 499,05 Kč. Povinná navrhla zastavení exekuce, a protože s tím oprávněná nesouhlasila, soudní exekutor předložil návrh na zastavení exekuce soudu prvního stupně jako soudu exekučnímu. Povinná svůj návrh na zastavení exekuce odůvodnila tím, že smlouvy předložené oprávněnou, včetně smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU ze dne 9. 12. 2011, byly součástí předem připravené a zmanipulované veřejné zakázky, jde tedy o absolutně neplatné právní úkony odporující zákonu. Poukázala na rozsudek

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Komrsková.

Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 29. 5. 2019, č. j. 1 T 48/2017-2381, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 11. 2020, č. j. 4 To 461/2019-2464, jímž byl pravomocně odsouzen bývalý starosta povinné obce Ing. Luboš Matek ze spáchání zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě a pokusu přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku, jichž se měl dopustit v souvislosti s procesem výstavby inženýrských sítí v lokalitě Rohatce-Pod Skalou, kdy toto jeho jednání bylo ke škodě povinné obce. Dle trestních rozsudků Ing. Matek s úmyslem ovládnout realizaci předmětné zakázky úmyslně zmanipuloval výběrové řízení na tuto zakázku ve prospěch společnosti TRENAMEA INVEST, nynějšího dlužníka oprávněné a tato společnost tímto jednáním získala neoprávněně prospěch spočívající v realizaci zakázky v hodnotě 18 384 268 Kč bez daně z přidané hodnoty (dále již jen DPH), tj. 22 017 921 Kč včetně DPH, ač se do výběrového řízení nepřihlásila a nesplňovala podmínky zadávacího řízení. Povinná namítala, že pokud by mělo dojít za této situace k realizaci zástavního práva, došlo by k absurdní situaci, kdy trestní soud dospěl k závěru, že ke škodě povinné došlo zmanipulováním zakázky ke spáchání trestného činu, a naopak civilní soud by tento závadný proces posvětil a vyvodil z něj k újmě povinné následky v podobě prodeje zástavy. Dle povinné je celý kontraktační proces v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou, včetně zástavní smlouvy, pro rozpor se zákonem absolutně neplatný dle § 39 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále již jen obč. zák.) a exekuční prodej zástavy proto nelze realizovat. Soud prvního stupně v podrobnostech odkázal na návrh povinné, dále uvedl, že oprávněná ve svém obsáhlém písemném vyjádření nesouhlasila s návrhem povinné na zastavení exekuce a navrhla jeho zamítnutí, nepovažoval za nutné vyjádření oprávněné podrobněji popisovat a pro stručnost na něj odkázal. Ze spisu vedeného u téhož soudu pod sp. zn. 19 C 202/2021 učinil soud prvního stupně z listin zjištění, že dne 30. 9. 2011 byla mezi oprávněnou a povinnou uzavřena Dohoda o společném postupu při výstavbě IS (dále již jen dohoda o společném postupu, či jen dohoda). Obě strany v dohodě prohlásily, že budou spolupracovat při výstavbě inženýrských sítí v Rohatcích-Pod skalou. Povinná obec se zavázala, že vybuduje na obecních pozemcích inženýrské sítě a oprávněná, jakožto vlastník stavebních pozemků, se zavázala podílet se na nákladech obce vynaložených v souvislosti s budováním inženýrských sítí, a to uhrazením tzv. připojovacího poplatku ve výši 365 000 Kč za připojení každého jednotlivého pozemku. V čl. 3.6 dohody je uvedeno, že vlastník pozemku (za kterého soud prvního stupně považoval obě smluvní strany) za účelem zajištění úhrad nákladů souvisejících s vybudováním inženýrských sítí zřídil zástavní právo na pozemky uvedené v Příloze č. 2, a to ve prospěch zástavního věřitele společnosti EUROVIA CS, a. s., IČ 45274924 (dále již jen EUROVIA), kterého za sebe určila obec. Dne 21. 11. 2011 byla mezi povinnou obcí, jako objednatel, a společností TRENAMEA INVEST, jako zhotovitelem, uzavřena Smlouva o poskytnutí stavebních prací č. PS-1/2011, jejímž předmětem byla výstavba technické infrastruktury Rohatce-Pod skalou s termínem realizace 30. 6. 2012 za smlouvenou cenu 18 348 268 Kč. Dne 7. 12. 2011 vyslovilo zastupitelstvo obce souhlas s přijetím záruky a zástavy pozemků v jejím vlastnictví, konkrétně předmětných pozemků, ve prospěch zhotovitele stavby inženýrských sítí společnosti TRENAMEA INVEST nebo jejímu subdodavateli společnosti EUROVIA, a to maximálně do výše vysoutěžené ceny stavby, tedy 19 015 455 Kč, a pověřilo tehdejšího starostu obce Ing. Matka podpisem předmětných smluv. Dne 9. 12. 2011 pak byly uzavřeny celkem čtyři vzájemně věcně související smlouvy a) Smlouva o dílo č. 1503.1050641FZU mezi společností TRENAMEA INVEST, jako objednatel, a společností EUROVIA, jako zhotovitelem, na jejímž základě se zhotovitel zavázal, že vybuduje pro objednatele „Výstavbu technické infrastruktury Rohatce-Pod skalou“. Cena za dílo byla dohodnuta ve výši 15 829 249,05 Kč bez DPH (18 995 098,86 Kč vč. DPH). V bodě 5.5 smlouvy je uvedeno, že zhotovitelova pohledávka na zaplacení ceny za dílo bude zajištěna jednak pozemky ve vlastnictví obce Hrobce, konkrétně předmětnými pozemky, a dále rovněž pozemky ve vlastnictví společnosti INFINEX CZECH, a. s., b) Smlouva o dílo mezi společností EUROVIA, jako objednatel, a společností INFRATECH, s. r. o., IČO: 27315240, jako zhotovitelem, jejíž předmět plnění byl zcela totožný se Smlouvou o dílo č. 1503.1050641FZU a v zásadě obsahuje i stejné smluvní podmínky jako tato smlouva, avšak cena díla byla mezi stranami dohodnuta pouze ve výši

8 947 992,76 Kč bez DPH. Dodatkem č. 1 ze dne 10. 1. 2012 byla cena za dílo stanovena ve výši 9 466 156,15 Kč bez DPH, c) Zástavní smlouva uzavřená mezi povinnou obcí jako zástavcem a společností EUROVIA, jako zástavním věřitelem, kterou zástavce jako vlastník předmětných pozemků zřídil ve prospěch zástavního věřitele zástavní právo k uvedeným pozemkům, a to k zajištění peněžitých pohledávek zástavního věřitele vůči společnosti TRENAMEDA INVEST, konkrétně pohledávek vyplývajících ze smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU, kdy se jedná zejména o pohledávku na zaplacení ceny za dílo ve výši 18 995 098,86 Kč vč. DPH, přičemž zástavní právo zajišťuje i možnou pohledávku na uhrazení smluvní pokuty a d) Zástavní smlouva uzavřená mezi oprávněnou jako zástavcem a společností EUROVIA, jako zástavním věřitelem, kterou zástavce jako vlastník v ní specifikovaných pozemků zřídil ve prospěch zástavního věřitele zástavní právo k těmto pozemkům, a to k zajištění peněžitých pohledávek zástavního věřitele vůči společnosti TRENAMEDA INVEST, konkrétně pohledávek vyplývajících ze Smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU, kdy se jedná zejména o pohledávku na zaplacení ceny za dílo ve výši 18 995 098,86 Kč vč. DPH, přičemž zástavní právo zajišťuje i možnou pohledávku na uhrazení smluvní pokuty. K uvedeným čtyřem smlouvám soud prvního stupně doplnil, že obě zástavní smlouvy jsou, na rozdíl od smluv o dílo, opatřeny legalizačními doložkami v podobě úředního ověření podpisů jednajících osob, jež nicméně neodpovídají datům uvedeným u vlastnoručních podpisů jednajících osob. Zástavní smlouvu uvedenou pod c) podepsali dle legalizační doložky členové představenstva EUROVIE dne 13. 12. 2011 a starosta obce Ing. Matek dne 16. 12. 2011. Zástavní smlouvu uvedenou pod d) podepsali dle legalizační doložky členové představenstva EUROVIE dne 13. 12. 2011 a Ing. Matek jako tehdejší místopředseda představenstva oprávněné dne 16. 12. 2011.

3. Soud prvního stupně dále učinil zjištění, že dopisem ze dne 28. 6. 2017 společnost EUROVIA, jako zhotovitel, odstoupila od smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU, kterou uzavřela se společností TRENAMEDA INVEST, jako objednatelem, z důvodu prodlení objednatele se zaplacením ceny díla a téhož dne byla mezi společností EUROVIA, jako věřitelem, a společností TRENAMEDA INVEST, jako dlužníkem, uzavřena dohoda o uznání a úhradě dluhu, v níž společnost TRENAMEDA uznala svůj dluh ve výši 18 995 098,85 Kč vč. DPH ze smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU s tím, že cenu díla vyúčtovanou daňovým dokladem dlužník neuhradil a věřitel tuto pohledávku přihlásil do likvidace dlužníka. Dne 29. 6. 2017 byla mezi společností EUROVIA, jako prodávající, a oprávněnou, jako kupující, uzavřena smlouva o prodeji technické infrastruktury a o postoupení pohledávky, dle níž se vlastníkem ve smlouvě specifikované části díla a novým věřitelem pohledávky z titulu odstoupení od smlouvy o dílo za společností TRENAMEDA INVEST stala oprávněná, přičemž cena za postoupení části díla specifikovaného v této smlouvě a nároků z titulu odstoupení od smlouvy o dílo byla sjednána ve výši 6 624 750 Kč a úplata za postoupení pohledávky byla sjednána ve výši 375 250 Kč, celkem tedy činilo sjednané plnění v součtu 7 000 000 Kč. Dne 29. 6. 2017 byla mezi společností EUROVIA, jako kupující, a oprávněnou, jako prodávající, uzavřena smlouva o prodeji nemovitostí, kterou oprávněná prodala EUROVII pozemky v jejím vlastnictví zatížené zástavním právem ve prospěch EUROVIE za sjednanou kupní cenu 7 000 000 Kč, která však zanikla započtením oproti kupní ceně a úplatě dle smlouvy o prodeji technické infrastruktury a o postoupení pohledávky. Dne 8. 11. 2018 byla mezi společností EUROVIA, jako prodávající, a společností Prefite Invest, s. r. o., jako kupující, uzavřena kupní smlouva, jejímž předmětem byl prodej pozemků, jež předtím EUROVIA smlouvou o prodeji nemovitostí ze dne 29. 6. 2017 nabyla od oprávněné, a to za kupní cenu 13 147 920 Kč včetně DPH. Dne 3. 5. 2021 pak byla mezi oprávněnou, jako prodávající, a povinnou, jako kupující, uzavřena smlouva o prodeji technické infrastruktury, kterou oprávněná převedla na povinnou za sjednanou kupní cenu 897 750 Kč technickou infrastrukturu vybudovanou společností EUROVIA, jež předtím nabyla smlouvou o prodeji technické infrastruktury a o postoupení pohledávky ze dne 29. 6. 2017.
4. Soud prvního stupně po vyhodnocení listinných důkazů i celého procesu kontraktace dospěl k závěru, že tyto vykazují řadu zcela nestandardních ujednání. Připustil, že je právem zhotovitele

realizovat dílo prostřednictvím subdodávek, nicméně v daném případě celá transakce postrádala ekonomický smysl a byla zjevně ke škodě obce jako prvotního objednatele díla. Společnost TRENAMEDA INVEST se jako zhotovitel zavázala pro povinnou obec provést dílo za „vysoutěženou nabídkovou cenu“ 18 348 268 Kč bez DPH. Společnost EUROVIA jako první subdodavatel se zavázala pro TRENAMEDU dílo provést za cenu 18 995 098,86 Kč vč. DPH a následně společnost INFRATECH, s. r. o., jako v pořadí druhý subdodavatel pro EUROVII nejprve za cenu 8 947 992,76 Kč bez DPH a následně dodatkem ze dne 10. 1. 2012 zvýšenou na 9 466 156,15 Kč bez DPH. Konečná cena díla tak byla ve finále ponížena téměř o 40 %, a to zcela zjevně ke škodě povinné obce jako prvotního objednatele díla. Nelze rovněž přehlédnout, že obě subdodavatelské smlouvy o dílo byly uzavřeny téhož dne. Za vzbuzující pochybnosti soud prvního stupně shledal, že k odstoupení EUROVIE od smlouvy o dílo došlo až dne 28. 6. 2017, neboť přestože dílo již bylo EUROVII celé zhotoveno a předáno objednateli, objednatel zhotoviteli za celou dobu vůbec ničeho neuhradil. V daném případě tedy EUROVIE zhotovila celé dílo, aniž by po objednateli požadovala zaplatit jakoukoliv zálohu či aniž by bylo plněno po částech a předmět díla byl postupně fakturován, jak to bývá u stavebních prací tohoto typu obvyklé. To, že zhotovitel zbuduje celé dílo ve sjednané ceně 18 995 098,86 Kč vč. DPH, aniž by fakticky od jeho objednatele obdržel jakékoliv finanční plnění, zcela vybočuje z běžného procesu kontraktace a realizace smluv o dílo na stavební činnost.

5. Soud prvního stupně učinil zjištění i z rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 29. 5. 2019, č. j. 1 T 48/2017-2381 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 11. 2020, č. j. 4 To 461/2019-2464. Uvedeným trestním rozsudkem odvolacího soudu byl obžalovaný Ing. Luboš Matek uznán vinným ze spáchání zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a z pokusu přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku a byl mu uložen mj. podmíněný trest ve výměře dvou let se stanovením zkušební doby v trvání 4 roků. Trestného jednání se Ing. Luboš Matek dopustil tím, že „jako starosta obce Hrobce a člen výběrové komise, do které byl jmenován zastupitelstvem obce Hrobce na jeho 6. zasedání dne 26. 5. 2011, v rámci výběrového řízení na veřejnou zakázku s názvem „Rohatce – Pod Skalou – inženýrské sítě a komunikace“ realizovanou v katastru obce Rohatce v lokalitě Pod Skalou, s úmyslem zjednat společnosti TRENAMEDA INVEST majetkový prospěch, zmanipuloval výsledek výběrového řízení ve prospěch společnosti TRENAMEDA INVEST tak, že výběrové řízení vyhrála tato společnost s tím, že skutečnou realizací projektu bude pověřena společnost EUROVIA, která se výběrového řízení neúčastnila, přičemž v rámci výběrového řízení bylo osloveno pět dodavatelů, a to EKOS Žitenice s. r. o., IČO: 473 10 910, INFRATECH s. r. o., IČO: 273 15 240, LUPEKO, spol. s r. o., IČO: 646 50 707, Milan Staňo, IČO: 655 90 074 a Elektromontáže Procházka s. r. o., IČO: 254 30 645, s datem podání nabídek do 1. 7. 2011, dne 4. 7. 2011 proběhlo otevírání obálek a vyhodnocení nabídek, a dále dne 30. 9. 2011, tedy v průběhu výběrového řízení, jako starosta obce Hrobce podepsal se společností INFINEX CZECH a. s., jakožto vlastníkem pozemků v lokalitě, kde se měla realizovat veřejná zakázka s názvem „Rohatce – Pod Skalou – inženýrské sítě a komunikace“ Dohodu o společném postupu při výstavbě inženýrských sítí, kde je v bodě 3.6. uvedeno, že „Vlastník pozemku, za účelem zajištění úhrad nákladů souvisejících s vybudováním inženýrských sítí dle čl. 3.4. zřídil zástavní právo na pozemky uvedené v příloze č. 2, a to ve prospěch zástavního věřitele EUROVIA, kterého za sebe určila obec“, dne 9. 11. 2011 zastupitelstvo obce Hrobce na svém 10. veřejném zasedání po seznámení s výsledky výběrového řízení, kdy obžalovaný zastupitelstvu osobně uvedl, ačkoliv věděl, že toto je v rozporu se skutečným průběhem výběrového řízení, že bylo osloveno 5 zájemců, a to společnosti: 1. TRENAMEDA INVEST, s. r. o. s nabídkovou cenou 19 015 455 Kč, 2. EKOS – Žitenice s. r. o. s nabídkovou cenou 19 217 818 Kč, 3. Milan Staňo s nabídkovou cenou 19 897 668 Kč, 4. Elektromontáže Procházka s. r. o. s nabídkovou cenou 20 755 019 Kč, 5. LUPEKO s. r. o. s nabídkovou cenou 21 375 575 Kč, s tím, že výběrová komise doporučila zastupitelstvu obce uzavřít smlouvu se společností TRENAMEDA INVEST, s tím, že tato nabídla nejvýhodnější cenu, schválilo jako

vítěznou nabídku společnosti TRENAMEDA INVEST, a pověřilo obžalovaného jako starostu obce podpisem smlouvy s tímto vybraným dodavatelem stavby, a tedy obžalovaný s úmyslem zmanipulovat výběrové řízení ve prospěch společnosti TRENAMEDA INVEST, zatajil zastupitelům obce, že vítěznou společností s nejnižší cenou na zhotovení zakázky měla být společnost INFRATECH s. r. o., která do výběrového řízení podala nabídku s cenou 19 015 455 Kč včetně DPH, přičemž nabídková cena společnosti INFRATECH s. r. o. tak byla přiřazena společnosti TRENAMEDA INVEST, čímž záměrně zaměnil nabídky těchto dvou společností, přičemž obžalovaný ještě před tímto datem objednal u společnosti SMART Office & Companies, s. r. o. nákup společnosti TRENAMEDA INVEST, která byla založena dne 27. 4. 2011 jako tzv. ready made společnost k dalšímu prodeji a jako taková nevyvíjela žádnou činnost, aby na tuto společnost byla vyhotovena nabídka do veřejné zakázky s názvem „Rohatce–Pod Skalou–inženýrské sítě a komunikace“, nabídka však nesplňovala podmínky zadávacího řízení. Po schválení vítězné nabídky zastupitelstvem podepsal dne 16. 11. 2011 jako starosta obce Hrobce Smlouvu o poskytnutí stavebních prací se společností TRENAMEDA INVEST, kterou za tuto společnost podepsal s jeho vědomím a na jeho popud dne 21. 11. 2011 v té době její jednatel, Ing. Vilém Dostál, za sjednanou cenu díla ve výši 18 348 268 Kč, přičemž u ceny je uvedeno, že k ní bude připočtena daň z přidané hodnoty, a to ke dni vystavení faktury, která činila 3 669 653 Kč, čímž se tato nabídka s cenou 22 017 921 Kč včetně DPH, stala nejdražší nabídkou. K úhradě ceny za dílo nedošlo, přičemž rozdíl mezi nejnižší nabídkou společnosti INFRATECH s. r. o. ve výši 19 015 455 Kč včetně DPH a cenou díla dle „Smlouvy o poskytnutí stavebních prací č. PS-1/2011“ ve výši 22 017 921 Kč včetně DPH činí 3 002 466 Kč, čímž obžalovaný jako odpovědný zástupce obce Hrobce v postavení starosty obce úmyslně porušil povinnost vyplývající z § 99 a § 103 odst. 4 písm. g) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění, jelikož uzavřel smlouvu o dílo s vědomím, že je tato smlouva pro obec Hrobce nevýhodná, a to minimálně v částce 3 002 466 Kč. Dále dne 1. 12. 2011 s úmyslem dokončit ovládnutí zhotovitele díla předložil na 11. veřejném zasedání zastupitelstva obce Hrobce návrh na zakoupení společnosti TRENAMEDA INVEST, za částku 200 000 Kč, přičemž zastupitelstvo tento nákup schválilo, pověřilo ho podpisem smlouvy o koupi 100 % podílu v této společnosti a dále schválilo, že společně s Antonínem Zlatohlávkem budou jednatelem této společnosti, následně jako jednatel společnosti TRENAMEDA INVEST, aniž by vyhlásil výběrové řízení tak, jak deklaroval v Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 8. 12. 2011, rozhodl dne 8. 12. 2011 o přidělení veřejné zakázky s názvem „Rohatce – Pod skalou – inženýrské sítě a komunikace“ společnosti EUROVIA a následně dne 9. 12. 2011 podepsal za společnost TRENAMEDA INVEST, Smlouvu o dílo č. 1503.1050641FZU, v rámci níž byla cena díla sjednána na částku 15 829 249,05 Kč bez DPH, celkem 18 995 098,86 Kč včetně DPH, obžalovaný tedy s úmyslem ovládnout realizaci zakázky s názvem „Rohatce – Pod skalou – inženýrské sítě a komunikace“ v katastru obce Hrobce, část Rohatce, lokalita Pod skalou, úmyslně zmanipuloval výběrové řízení na tuto zakázku ve prospěch společnosti TRENAMEDA INVEST, která tímto jeho jednáním získala neoprávněně prospěch spočívající v realizaci zakázky v hodnotě 18 348 268 Kč bez DPH, tj. 22 017 921 Kč včetně DPH, ač se do výběrového řízení nepřihlásila a nesplňovala podmínky zadávacího řízení“. Uvedený trestní rozsudek je pravomocný, když Ing. Luboš Matek nebyl úspěšný ani v řízení o dovolání.

6. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud prvního stupně k závěru, že smlouvy tvořící ve svém souhrnu celý kontraktační proces předmětné veřejné zakázky nebo s touto zakázkou bezprostředně související, byly součástí veřejné zakázky předem připravené a zmanipulované tehdejší starostou povinné obce a současně tehdejší místopředsdou představenstva oprávněné Ing. Lubošem Matkem. Skutečnost, že veřejná zakázka byla ze strany Ing. Luboše Matka, který kontrahoval jako starosta obce Hrobce i jako jednatel společnosti TRENAMEDA INVEST, zmanipulována, vyplývá z trestního rozsudku, v němž je celý proces kontraktace ve výroku o vině podrobně popsán a rovněž je zde popsáno, že celý proces zmanipulované kontraktace vyvrcholil uzavřením Smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU mezi společností TRENAMEDA INVEST

a zhotovitelem společností EUROVIA, aniž by bylo řádně vyhlášeno výběrové řízení, neb celý proces byl takto dopředu „dohodnut“. O zcela účelovém jednání svědčí i další shora popsané následně činné kontraktace mezi EUROVIÍ a oprávněnou. O tom, že celou zakázku bude provádět společnost EUROVIA, oprávněná, Ing. Matek i sama tato společnost museli vědět již dne 30. 9. 2011, když společnost EUROVIA byla jako zástavní věřitel výslovně zmíněna v článku 3.6 dohody o společném postupu při výstavbě IS. Soud prvního stupně vyjádřil názor, že prvotní dohoda o společném postupu při výstavbě IS ze dne 30. 9. 2011 byla soukromou iniciativou tehdejšího starosty obce a tehdejšího místopředsedy představenstva oprávněné Ing. Luboše Matka, kteroužto uzavřel zjevně bez vědomí zastupitelstva obce, neb o tom neexistuje žádný záznam a rovněž samotný text dohody zmínku o zastupitelstvu obce postrádá. Ve spojení s trestním rozsudkem lze dokonce dospět k závěru, že uvedená dohoda byla prvotním článkem celého řetězu navzájem souvisejících smluv uzavíraných postupně mezi různými subjekty, kdy celý tento řetěz transakcí byl ke škodě povinné obce a sloužil zjevně k obohacení na něm participujících subjektů, a to právě ke škodě povinné obce.

7. Soud prvního stupně současně provedl i rozbor ekonomické stránky celé věci, když popsal její časový sled, počínající tím, že obec měla zaplatit za dílo společnosti TRENAMEDA INVEST částku 18 348 268 Kč bez DPH, tedy po připočtení DPH ve výši 3 669 653 Kč celkem 22 017 921 Kč. Společnost TRENAMEDA však byla Ing. Matkem účelově založenou „prázdnou schránkou“ bez jakékoliv majetku a zaměstnanců, tedy logicky nemohla „vysoutěženou“ zakázku vůbec provést. Ing. Matek proto již předem dohodl to, že zakázku místo účelově založené a nemajetné TRENAMEDY provede majetná a personálně zajištěná společnost EUROVIA, a to za cenu 15 829 249,05 Kč bez DPH, s DPH pak 18 995 098,86 Kč. EUROVIA si však zcela nepochybně byla vědoma toho, že TRENAMEDA je jen prázdná schránka, a proto si své peníze pojistila tak, že dostala do zástavy jednak pozemky ve vlastnictví oprávněné, tak i pozemky ve vlastnictví povinné. Ani společnost EUROVIA však zakázku nerealizovala, když ještě tentýž den uzavřela další subdodavatelskou smlouvu se společností INFRATECH, s. r. o., za cenu 8 947 992,76 Kč bez DPH, následně navýšenou na 9 466 156,15 Kč bez DPH. Společnost INFRATECH, s. r. o. pak dílo opravdu provedla a dostala za něj od EUROVIE zaplacené (toto nikdo nerozporoval). V této fázi tak byla EUROVIA hospodářsky minus 9 466 156,15 Kč bez DPH, ale měla zástavu na pozemcích oprávněné i pozemcích povinné obce. Zástava na pozemcích oprávněné pak byla fakticky zrealizována s velkým časovým odstupem tak, že dne 29. 6. 2017 EUROVIA prodala vybudovanou technickou infrastrukturu oprávněné za 6 624 750 Kč a současně oprávněné postoupila svou zjevně nevymahatelnou pohledávku TRENAMEDOU za 375 250 Kč, tedy celkem od oprávněné účetně obdržela 7 000 000 Kč. Nicméně současně téhož dne EUROVIA od oprávněné koupila její, teď už zasít'ované stavební pozemky, a to právě za 7 000 000 Kč, kdy obě předmětné transakce mezi EUROVIÍ a oprávněnou se vzájemně započely, tedy fakticky v peněžním vyjádření „protekla čistá nula“, ale EUROVIA nabyla do vlastnictví zasít'ované stavební pozemky. Takto nabyté a zasít'ované stavební pozemky pak EUROVIA prodala dne 8. 11. 2018 třetí osobě (společnost Prefite Invest, s. r. o.) za 13 147 920 Kč včetně DPH. Společnost EUROVIA tak vyšla nakonec z celé transakce v milionovém zisku, jež odpovídá rozdílu mezi částkou 13 147 920 Kč včetně DPH a částkou 9 466 156,15 Kč bez DPH, a to za situace, kdy sama ani nekopla do země.
8. Soud prvního stupně uzavřel, že společnost EUROVIA, jako původní zástavní věřitel, byla ekonomicky ziskově uspokojena způsobem výše uvedeným. Své závazky za nemajetnou TRENAMEDOU zajištěné zástavou na obecních pozemcích postoupila dne 29. 6. 2017 výše popsaným způsobem oprávněné, přičemž oprávněné, která EUROVIA současně prodala své zasít'ované stavební pozemky za „čistou nulu“, zbyla právě pohledávka za nemajetnou TRENAMEDOU, nicméně zajištěná právě předmětnou zástavou na obecních pozemcích. Nelze však současně přehlédnout, že oprávněná obdržela v rámci realizovaného zápočtu od EUROVIE vybudovanou technickou infrastrukturu, kterou dne 3. 5. 2021 prodala povinné obci za 897 750 Kč. Oprávněná tak ekonomicky dosud zrealizovala od obce 897 750 Kč a nyní se cestou

prodeje zástavy snaží získat dalších 9 204 499,05 Kč. Soud prvního stupně vyjádřil názor, že celá zmanipulovaná veřejná zakázka sloužila primárně k ekonomickému obohacení oprávněné a třetích osob na úkor a ke škodě majetku povinné obce. Neztotožnil se s námitkou oprávněné, že společnost EUROVIA o ničem nevěděla, když její vědomost vyvodil nejpozději k datu 30. 9. 2011, vyjádřil názor, že jinak nelze logicky vysvětlit, že v tentýž den, kdy uzavřela jako subdodavatel smlouvu o dílo se společností TRENAMEDA INVEST, uzavřela rovněž obsahově totožnou smlouvu o dílo se svým subdodavatelem společností INFRATECH, s. r. o. a rovněž v tentýž den i dvě související zástavní smlouvy. Celá transakce tak musela být již dlouho detailně připravena, přičemž na její organizaci se rozhodující měrou podílel přinejmenším pravomocně za toto jednání odsouzený Ing. Luboš Matek, tehdejší starosta obce, tehdejší místopředseda představenstva oprávněné i tehdejší statutární orgán společnosti TRENAMEDA INVEST. K nepodepsanému konceptu dohody o společném postupu při výstavbě IS a e-mailové komunikaci ze dne 16. 11. 2011 obsahující nepodepsaný koncept zástavní smlouvy soud prvního stupně uzavřel, že přinejmenším z e-mailové komunikace lze bez jakýchkoli pochybností dovodit to, že dne 16. 11. 2011 se se společností EUROVIA jako se zhotovitelem předmětné zakázky, již definitivně počítalo, a to za situace, kdy ještě vůbec nebyla uzavřena „vysoutěžená“ smlouva o dílo se společností TRENAMEDA INVEST, jež byla uzavřena až dne 21. 11. 2011.

9. Zjištěný skutkový stav posoudil soud prvního stupně podle § 39 obč. zák. účinného v době uzavření předmětných smluv o dílo i souvisejících zástavních smluv, podle § 135 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále již jen o. s. ř.) a s ohledem na vázanost trestním rozsudkem uzavřel, že při výstavbě inženýrských sítí v lokalitě Rohatce-Pod Skalou, došlo ke zmanipulování veřejné zakázky ke škodě obce. Ing. Luboš Matek, který jako jednatel kontrahoval za společnost TRENAMEDA INVEST i jako starosta za obec a současně byl v rozhodné době i místopředsedou představenstva oprávněné, při uzavírání smluv, na jejichž základě je vedena tato exekuce, jednal v rozporu se zákonem, když porušil ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), a to konkrétně § 99 a 103 odst. 4 písm. g), tak tehdy účinný zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, neboť aniž by vyhlásil výběrové řízení tak, jak deklaroval v Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 8. 12. 2011, rozhodl dne 8. 12. 2011 o přidělení veřejné zakázky s názvem „Rohatce-Pod skalou-inženýrské sítě a komunikace“ společnosti EUROVIA a následně dne 9. 12. 2011 podepsal za společnost TRENAMEDA INVEST smlouvu o dílo č. 1503.1050641FZU. Soud prvního stupně učinil závěr, že při uzavření smlouvy o dílo a potažmo i bezprostředně související zástavní smlouvy bylo postupováno v rozporu s citovanými zákony, lze uzavřít, že se jednalo o neplatný právní úkon, který svým obsahem a účelem odporuje zákonu, přičemž dle § 39 obč. zák. se jedná o neplatnost absolutní. K uzavření smlouvy o dílo i bezprostředně související zástavní smlouvy došlo pouze proto, že veřejná zakázka byla zmanipulována a byly porušeny shora citované zákony, proto exekuci jako nepřipustnou dle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. zcela zastavil. Závěrem uvedl, že prováděl pouze důkazy relevantní z hlediska skutkového stavu potřebné pro rozhodnutí celé věci a ostatní účastníky navržené důkazy pro nadbytečnost nebo nesouvislost s předmětem řízení neprováděl ani se jimi nijak nezabýval.
10. Soud prvního stupně rozhodl o náhradě nákladů účastníků řízení, a to jak o náhradě nákladů souvisejících s řízením o nařízení soudního prodeje zástavy, tak i nákladů exekučního řízení, a to podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když povinná měla s ohledem na výsledek exekučního řízení ve věci plný úspěch. V odůvodnění pak podrobně rozvedl, jaké druhy nákladů a v jaké výši do této náhrady zahrnul. Současně rozhodl i o náhradě nákladů exekuce, a to podle § 89 exekučního řádu v souladu s vyhláškou č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora. Exekutorovi přiznal odměnu, náhradu hotových výdajů 21 % DPH.
11. Proti tomuto usnesení podala oprávněná včasné odvolání z důvodů uvedených v § 205 odst. 2 písm. c), d) o. s. ř., když nesouhlasila se závěrem soudu prvního stupně, že při uzavření smlouvy o dílo mezi EUROVIÍ a TRENAMEDOU INVEST a zástavní smlouvy mezi EUROVIÍ a povinnou, bylo postupováno v rozporu se zákony a jednalo se o neplatný úkon.

Současně vyjádřila výhrady i k postupu soudu prvního stupně vedoucímu k vydání rozhodnutí. Postup soudu prvního stupně, včetně odůvodnění napadeného usnesení, v ní vzbuzuje dojem, že již při zahájení projednávání věci se soud prvního stupně rozhodl, jak má být ve věci rozhodnuto a pro takové rozhodnutí „pouze“ potřeboval najít vhodný důvod. Poukazovala na to, že při prvním jednání vyslovil pochybnost, zda uzavření zástavní smlouvy bylo schváleno za povinnou zastupitelstvem povinné s tím, že pokud by tomu tak nebylo, smlouva by byla absolutně neplatná, tato pochybnost byla účastníky vyvrácena předložením zápisu z jednání zastupitelstva ze dne 7. 12. 2011. Následně vyslovil názor, že se společnost EUROVIA zřejmě podílela na manipulaci zadání zakázky nebo o manipulaci s ní musela vědět, jelikož zástavní smlouva mezi oprávněnou a EUROVIÍ byla uzavřena před skončením výběrového řízení, když se o zajištění pohledávky společnosti EUROVIA hovoří v dohodě o společném postupu uzavřené mezi oprávněnou a společností EUROVIA dne 30. 9. 2011. I takováto skutečnost byla oprávněnou vyvrácena doložením originálu zástavní smlouvy. Ani takový argument nemohl být tedy soudem prvního stupně použit ve prospěch závěru, že exekuci je nutno zastavit, o tom, že se soud prvního stupně touto skutečností významněji zabýval, není v odůvodnění napadeného usnesení ničeho uvedeno. V odůvodnění usnesení nejsou uvedeny ani podstatné důvody jejího nesouhlasu se zastavením exekuce. Shrnuje, že závěr soudu prvního stupně o neplatnosti zástavní smlouvy je nesprávný, nepřesvědčivý a vychází z řady nesprávných dílčích závěrů soudu prvního stupně. Soud prvního stupně se nevypořádal s řadou jejích argumentů proti návrhu na zastavení exekuce. Podrobněji se vyjádřila k závěru soudu prvního stupně o tom, že poškozeným subjektem byla obec. Uvedla, že povinná za zbudování infrastruktury v hodnotě cca 18 mil. Kč, sloužící jejím občanům a přinášející jí, díky nárůstu počtu občanů, další zdroje, neuhradila ničeho. Podstatnou část infrastruktury nabyla do svého vlastnictví a díky realizaci projektu získala dotaci na zhotovení kanalizace v celé obci. Ing. Matek zakázku zmanipuloval tak, aby jejím zhotovitelem byla speciálně založená společnost TRENAMEDA INVEST. Tato společnost uzavřela smlouvu o dílo, dle které společnost EUROVIA měla zakázku zrealizovat za cenu 18 995 098,86 Kč, včetně DPH, tato cena byla nižší než nabídky všech uchazečů, kteří předložili nabídky ve výběrovém řízení (nejnižší nabídka INFRATECHU, s. r. o. byla 19 015 455 Kč včetně DPH). Pokud by společnost TRENAMEDA INVEST zakázku zrealizovala pro obec ve výsledku dražší, než jaké byly nabídky jiných účastníků zadávacího řízení, pak by prostředky „navíc“ povinná uhradila ve prospěch společnosti, jejímž 100% vlastníkem byla sama povinná. K závěru soudu prvního stupně, že povinná uhradila oprávněné za vybudovanou technickou infrastrukturu částku 897 750 Kč, uvedla, že přesně za tuto částku poté povinná prodala infrastrukturu společnosti Severočeská vodárenská společnost a. s., takže její náklad činil 0 Kč. Povinná nadto za připojení dvou pozemků na infrastrukturu inkasovala připojovací poplatky ve výši 665 000 Kč, které si ponechala, ačkoli měly být použity k úhradě ceny díla. Ohrazovala se proti tomu, že by se obohatila, naopak to byla ona, kdo nesl téměř kompletně veškeré náklady. Musela jako zástavní dlužník uhradit pohledávku EUROVIE za zhotovení díla, od povinné za infrastrukturu inkasovala pouze částku 897 750 Kč, která jí jen částečně kompenzovala ztrátu pozemků převedených do vlastnictví EUROVIE. Opakovaně povinné nabízela, že spor bude ukončen a ničeho se nebude domáhat, pokud jí povinná uhradí „neoprávněně“ inkasované dva připojovací poplatky ve výši 665 000 Kč, tuto výši pak následně výrazně snížila. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně při rekapitulaci jednotlivých událostí začíná datem 30. 9. 2011 a uzavření dohody o společném postupu v tento den považuje za zjevně důležité, protože má podporovat konstrukci soudu prvního stupně, že EUROVIA o manipulaci zakázky musela vědět (pokud se na ni přímo nepodílela), považovala odvolatelka za potřebné se k tomuto aktu vyjádřit. Má za to, že je zřejmé, že dohoda datovaná dnem 30. 9. 2011 nemohla být v tento den uzavřena v této podobě a je v ní proto uvedeno nesprávné datum. Až dne 16. 11. 2011 se k oprávněné dostal první návrh na uzavření zástavní smlouvy ve prospěch EUROVIE a až dne 16. 12. 2011 byla zástavní smlouva uzavřena. Pokud soud prvního stupně k e-malové komunikaci ze dne 16. 11. 2011 uzavřel, že z ní vyplývá, že se s EUROVIÍ jako zhotovitelem počítalo již dne 16. 11. 2011 za situace, kdy ještě vůbec nebyla uzavřena „vysoutěžená“ smlouva o dílo se společností TRENAMEDA INVEST, která byla uzavřena až dne 21. 11. 2011, neprokazuje to nic

protiprávního, ani žádnou účast EUROVIE na manipulaci zakázky., když již dne 9. 11. 2011 zastupitelstvo povinné schválilo výsledek výběrového řízení s tím, že zakázku bude realizovat TRENAMEDA INVEST. Jednání mezi TRENAMEDOU INVEST a EUROVIÍ, za jakých podmínek EUROVIA zhotoví dílo, pokud bude veřejná zakázka přidělena společnosti TRENAMEDA INVEST, pak dokonce mohla probíhat i před datem 16. 11. 2011, i před datem 9. 11. 2011. Oprávněná to však neví. I kdyby tomu tak bylo, tak to neprokazuje, že se EUROVIA dopustila čehokoli protiprávního nebo zakázku jakkoli zmanipulovala a že zástavní smlouvy s povinnou uzavírala při vědomí, že je výsledkem zmanipulované zakázky ze strany starosty povinné. Odvolatelka nesouhlasila ani s ekonomickým propočtem učiněným soudem prvního stupně, namítala, že okolnost, že pro obec byla společnost INFRATECH, s. r. o. ochotna zakázku zrealizovat za částku výrazně vyšší, nepovažuje za podstatnou a důvody takového postupu nezná. Škodu na straně povinné (předražení zakázky o 40 %), kterou soud prvního stupně dovodil, považuje za iluzorní. Navíc z ničeho nevyplývá, že vznik škody (tvrzené předražení zakázky) byl zaviněn společností EUROVIA. Za nepodložené považuje i závěry soudu prvního stupně o netransparentnosti a účelovosti kontraktačního procesu, které dovozuje z toho, že subdodavatelské smlouvy byly uzavřeny téhož dne. Soud prvního stupně přehlíží běžnou obchodní realitu, kdy je běžnou praxí zhotovitelů zakázek, že z různých důvodů přenášejí zakázky na své subdodavatele, pak k uzavírání smluv se zadavateli zakázky a současně se subdodavateli dochází ve stejné dny či v blízké časové souvislosti, to však opět nevypovídá ničeho o tom, že by se EUROVIA dopustila čehokoli protiprávního nebo zakázku jakkoli zmanipulovala. Soud prvního stupně vyslovil pochybnosti o postupu EUROVIE při sjednání ceny díla a při jejím vymáhání, avšak ani zde nevzal v potaz skutečnosti tvrzené oprávněnou v jejím písemném vyjádření k návrhu na zastavení exekuce, a to souhlas s úhradou ceny díla až 12 měsíců po jeho dokončení, což bylo požadováno ze strany obce, s ohledem na tento požadavek byla zřízeno zástavní právo. Dále popisovala jednání mezi povinnou, oprávněnou a společností EUROVIA následující počínaje rokem 2013 a konče rokem 2017, kdy po mnoha neúspěšných pokusech o narovnání stavu, v situaci, kdy se blížilo promlčení pohledávky, oznámila EUROVIE, že podnikne kroky, aby dílo nemohlo být provozováno, což by se dotklo všech obyvatel obce Rohatce, a proto následovalo uzavření smluv s oprávněnou. Odvolatelka souhlasila se závěrem soudu prvního stupně o tom, že smlouvy tvořící ve svém souhrnu celý kontraktační proces veřejné zakázky nebo s touto zakázkou bezprostředně související, byly součástí veřejné zakázky předem připravené a zmanipulované Ing. Matkem. Původ celého protiprávního jednání při manipulaci zakázky je však na straně samotné povinné, když zakázka byla zmanipulovaná jejím starostou. Zdůraznila, že v tomto řízení je vymáhána pohledávka, jejímž původním věřitelem byla EUROVIA, vzniklá na základě smlouvy uzavřené mezi EUROVIÍ a TRENAMEDOU INVEST. Společnost EUROVIA se na protiprávním jednání starosty povinné nijak nepodílela, nebylo to nikdy nijak prokázáno a nejsou o tom žádné důkazy. Jestliže pohledávka EUROVIE platně vznikla a byla platně zajištěna zástavním právem a EUROVIE by ji byla oprávněna vymáhat a mohla by se domoci zaplacení, nemůže být k pohledávce přistupováno jinak, když se teprve následně věřitelem pohledávky stala oprávněná v důsledku jejího postoupení. Za důkazně nepodložený proto shledávala závěr soudu prvního stupně o tom, že se EUROVIA nějak na manipulaci musela podílet nebo o ní vědět. Rekapitulovala, že dohoda o společném postupu nemohla být uzavřena již dne 30. 9. 2011 v podobě založené ve spise, když zástavní práva, o kterých se v dohodě hovoří jako o zřízených, byla zřízena až v prosinci 2011, společnost EUROVIA nebyla účastníkem této dohody a její obsah jí nebyl znám. I pokud by snad se společností EUROVIA bylo ze strany starosty povinné jakkoli předjednáno, že by byla schopna a ochotna zakázku zrealizovat a za jakých podmínek, pak to nesvědčí o tom, že byla dopředu s povinnou dohodnuta na tom, že zakázka bude zmanipulována, žádný zástupce EUROVIE nebyl v souvislosti se zakázkou trestně stíhán a o možném podílu této společnosti na zmanipulování zakázky nejsou v trestních rozsudcích Ing. Matka uvedeny ani žádné pochybnosti, následná kontraktace mezi oprávněnou a EUROVIÍ je důsledkem nečinnosti povinné a TRENAMEDY IVNEST. Závěrem poukázala na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 20. 3. 2011, sp. zn. 20 Cdo 663/2009 a ze dne 1. 7. 2008, sp. zn. 29 Odo 1027/2006 a zdůraznila,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Komrsková.

že společnosti EUROVIA nebylo prokázáno protiprávní jednání (či jen nemravný úmysl), tato společnost se žádného protiprávního jednání nedopustila. Pokud Nejvyšší soud neplatnost smlouvy dovozuje v případě protiprávního úmyslu obou stran, pak a contrario ji nelze dovodit tehdy, pokud druhá strana (EUROVIA) jednala bez protiprávního úmyslu, a dokonce v dobré víře, že uzavírá platné smlouvy. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrh povinné na zastavení exekuce zamítne nebo rozhodnutí zruší a věc vrátí soudu prvního stupně.

12. Povinná se ve vyjádření k odvolání oprávněné plně ztotožnila s rozhodnutím soudu prvního stupně. Nesouhlasila s námitkami oprávněné, neboť soud prvního stupně provedl řádně dokazování v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí a dospěl ke správným skutkovým zjištěním. Vyjádřila názor, že ze strany povinné se jedná pouze o účelová tvrzení, jimiž prezentuje svůj nesouhlas s rozhodnutím soudu prvního stupně. Pakliže soud prvního stupně zkoumal, zda bylo uzavření zástavní smlouvy schváleno zastupitelstvem obce, postupoval plně v souladu s § 41 odst. 2 zákona o obcích, nikoli tendenčně jak oprávněná naznačuje. Skutečnost, že společnost EUROVIA musela o zmanipulované zakázce vědět nejpozději ke dni 30. 9. 2011, vyplynula z důkazů objektivní povahy. Má proto za to, že soud prvního stupně postupoval v souladu se zákonem a jeho postup nevzbudil žádné pochybnosti o jeho nestrannosti a nezávislosti, náležitě se vypořádal s veškerými argumenty oprávněné, které poskytl dostatečný prostor k tomu, aby jej přesvědčila o legitimitě exekuce. Za zásadní shledávala, že smlouvy, které byly ze strany oprávněné, jakožto zástavního věřitele, předloženy, vč. smlouvy o dílo č. 1503.1050641FZU ze dne 9. 12. 2011, byly součástí předem připravené a zmanipulované veřejné zakázky, a tedy se jedná o neplatné právní úkony, které svým obsahem a účelem odporují zákonu. Ztotožnila se s odůvodněním napadeného usnesení, neboť soud prvního stupně přehledně a logicky shrnul celý neplatný kontraktační proces a dospěl ke správnému závěru, že tento sloužil zjevně k obohacení na něm participujících subjektů, a to k její škodě. Byť oprávněná nesouhlasí s tím, že soud prvního stupně za poškozenou označil povinnou, vychází toto označení zcela evidentně z pravomocně skončené trestní věci Ing. Luboše Matka, bývalého starosty povinné, který veřejnou zakázku zmanipuloval. V reakci na námitku oprávněné, že společnost EUROVIA neměla či nemohla mít vědomost o zmanipulované veřejné zakázce, povinná poukázala na to, že v podání ze dne 19. 3. 2024 (vyjádření oprávněné k návrhu povinné na zastavení exekuce) oprávněná výslovně uvedla, že dohoda o společném postupu byla uzavřena dne 30. 9. 2011 a že oprávněná souhlasila s vytvořením zástavního práva na zajištění pohledávek pro společnost EUROVIA. Za přinejmenším zvláštní považovala, že si oprávněná vzpomněla na pozdější datum uzavření zástavní smlouvy teprve nyní. Nikdo ve vztahu ke společnosti EUROVIA netvrdí, že by se tato, jakkoliv podílela na trestném činu Ing. Matka. Vyjádřila názor, že na základě logického hodnocení provedených důkazů a časové souvislosti jednotlivých smluv však nelze dospět k jinému závěru, než že EUROVIA musela být přinejmenším srozuměna s tím, že smlouva o dílo bude v důsledku předem zmanipulované veřejné zakázky „přidělena“ společnosti TRENAMEDA INVEST. Závěrem poukazovala na to, že Ing. Matek byl v rozhodném období nejen starostou povinné, ale také místopředsedou představenstva oprávněné, tedy nemohl být v dobré víře ohledně okolností předmětné veřejné zakázky. Tato zlá víra je skrze Ing. Matka oprávněné přičitatelná, a to v případě, kdy za ni nejednal. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil.
13. Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací poté, co zjistil, že odvolání směřuje proti rozhodnutí soudu prvního stupně, bylo podáno včas a oprávněnou osobou, přezkoumal je, včetně řízení jeho vydání předcházejícímu, podle § 212, § 212a o. s. ř. za užití § 254 odst. 1 o. s. ř. a po zopakování níže popsaných důkazů, dospěl k závěru, že odvolání oprávněné je důvodné.
14. V posuzovaném případě je exekuce vedena na základě exekučního titulu, představovaným usnesením o nařízení soudního prodeje zástavy. Exekuční řízení již představuje tzv. druhou fázi soudního prodeje zástavy, v rámci této fáze pak může povinný uplatňovat vše, co nebylo možné namítat v řízení o nařízení soudního prodeje zástavy, tedy že zástavní právo platně nevzniklo, zaniklo či je promlčené, případně zanikla pohledávka zástavním právem zajištěná atd.

15. Oprávněná v odvolání uvedla dva odvolací důvody, a to neúplné zjištění skutkového stavu věci soudem prvního stupně, protože nebyly provedeny jí navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností a vady řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Odvolací soud po přezkoumání napadeného usnesení shledal odvolací námitky oprávněné za důvodné, neboť soud prvního stupně zatížil řízení vzájemně provázanými a od sebe odvislými pochybeními. Současně je třeba uvést, že v exekučním řízení lze uvádět novoty, odvolací soud k nim může přihlížet jen v případě, že se jich odvolatelka dovolá (§ 254 odst. 4 o. s. ř. za užití § 52 odst. 1 exekučního řádu).
16. Soud prvního stupně k návrhu povinné na zastavení exekuce zkoumal, zda zástavní smlouva uzavřená mezi povinnou a společností EUROVIA (dále již jen zástavní smlouva), na základě které, mimo jiné, došlo k nařízení soudního prodeje zástavy, je či není platným právním úkonem, potud je jeho postup správný. Při zkoumání platnosti zástavní smlouvy svou pozornost zaměřil především na okolnosti vztahující se k veřejné zakázce „Rohatce–Pod Skalou–inženýrské sítě a komunikace“, nikoli na samotný projev vůle stran zástavní smlouvy. Z odůvodnění odvoláním napadeného usnesení se podává, že soud prvního stupně svůj závěr o neplatnosti zástavní smlouvy opřel o rozhodnutí trestních soudů ve věci odsouzeného Ing. Matka, zabýval se kontraktačními jednáními předcházejícími i následujícími po uzavření zástavní smlouvy, podal i rozbor ekonomické stránky vybudování inženýrských sítí v dané lokalitě. Odvolací soud nepochybně, že civilní soud je vázán rozhodnutími trestních soudů o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal (§ 135 odst. 1 o. s. ř.), nicméně nelze přehlédnout, že v rámci tohoto trestního řízení byl shledán vinným Ing. Matek, bývalý starosta povinné, z jednání spočívajícího v úmyslném zmanipulování výběrového řízení na výstavbu inženýrských sítí v lokalitě Rohatce-Pod Skalou ve prospěch společnosti TRENAMEDA INVEST, která tímto jeho jednáním získala neoprávněně prospěch. Společnost EUROVIA, která byla smluvní stranou zástavní smlouvy, nebyla z ničeho obviněna, trestní rozsudky se jí žádným způsobem nedotýkají, není v nich uvedena, není tedy postaveno najisto, že se dopustila protiprávního jednání. Pakliže by se na zmanipulování veřejné zakázky měla tato společnost podílet, je nezbytné, aby na základě vyhodnocení provedených důkazů bylo možné bez rozumných pochybností nabýt jistotu, že se skutečnost stala, nepostačí, je-li to pouze pravděpodobné.
17. V posuzovaném případě soud prvního stupně neplatnost zástavní smlouvy vyvozuje z posouzení dalších právních úkonů, které uzavíraly rozdílné subjekty v blízké časové souvislosti. K posuzování platnosti právních úkonů za situace, kdy je učiněno několik právních úkonů (smluv) současně, se vyjádřily Nejvyšší soud i Ústavní soud při posuzování spotřebitelských smluv (viz např. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. 12. 2018, sp. zn. 20 Cdo 3498/2018). Ústavní soud pak v nálezu ze dne 4. 6. 2014, sp. zn. IV. ÚS 3402/13, vyslovil, že při uzavírání smluv nelze odhlédnout od nestandardních okolností provázejících jejich uzavření, které ve vzájemné souvislosti a s ohledem na časovou návaznost fakticky vedou ke ztížení či dokonce k upření práva druhého účastníka smluv na řádnou a efektivní soudní obranu. Nicméně zdůraznil, že každý případ je nutno posuzovat individuálně s ohledem na konkrétní okolnosti věci, a především v kontextu všech okolností. Takové závěry byly přijaty za situace, kdy všechny vzájemně provázané právní úkony činili stejní smluvní účastníci. Odvolací soud má za to, že tyto závěry mají obecnou platnost i při posuzování právních úkonů, které sice byly uzavřeny odlišnými subjekty, nicméně vykazují znaky určité provázanosti časové a věcné, avšak ani zde nelze pominout základní atributy ochrany práv jednajících subjektů, včetně jejich rovného postavení při obhajobě jejich práv.
18. Soud prvního stupně svůj závěr o vědomosti společnosti EUROVIA o manipulaci s veřejnou zakázkou opřel o čl. 3.6 dohody o společném postupu ze dne 30. 9. 2011 uzavřené mezi oprávněnou a povinnou, z něhož dovozuje, že pokud se v tomto článku již dne 30. 9. 2011 hovoří o tom, že vlastníci pozemků (za které považuje oba účastníky dohody, ačkoli tomu tak není, protože za subjekt označený jako vlastník pozemků je v záhlaví této dohody uvedena pouze oprávněná) zřídili ve prospěch EUROVIE zástavní právo k pozemkům, prokazuje to její vědomost, protože jinak nelze, podle názoru soudu prvního stupně, logicky vysvětlit, že v tentýž

den, kdy uzavřela jako subdodavatel smlouvu o dílo se společností TRENAMEDA INVEST uzavřela obsahově totožnou smlouvu o dílo se svým subdodavatelem společností INFRATECH, s. r. o. a rovněž v tentýž den i dvě související zástavní smlouvy. Z toho soud prvního stupně dovodil, že celá transakce musela být již dlouho detailně připravena, přičemž na její organizaci se rozhodující měrou podílel přinejmenším odsouzený Ing. Luboš Matek.

19. Odvolací soud přisvědčil námitce oprávněné o nesprávnosti či neúplnosti dílčích skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně, neboť některá ze skutkových zjištění nemají oporu v provedených důkazech či si odporují. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze vysledovat, že soud prvního stupně za stěžejní pro své závěry o vědomosti společnosti EUROVIA o zmanipulování veřejné zakázky považuje čl. 3.6 dohody o společném postupu, ve kterém se v minulém čase hovoří o zřízení zástavního práva ve prospěch společnosti EUROVIE, nicméně soud prvního stupně se žádným způsobem nevypořádal s tím, že tato společnost nebyla účastníkem této dohody, když účastnicemi této dohody byly pouze oprávněná a povinná a dále pak především s tím, že zástavní smlouva mezi povinnou a společností EUROVIA ani mezi oprávněnou a touto společností nebyla uzavřena před datem 30. 9. 2011, protože pouze v takovém případě by čl. 3.6 dohody o společném postupu odrážel realitu a mohl by závěr soudu prvního stupně podporovat.
20. Odvolací soud zopakoval důkazy listinami, a to účastnicemi nepodepsaným vyhotovením dohody o společném postupu datovaným dne 30. 9. 2011, předloženým oprávněnou v průběhu řízení a e-mailovou komunikací datovanou dnem 16. 11. 2011 proběhlou mezi advokátem Petrem Hubínkem a Ing. Lubošem Matkem a mezi Ing. Lubošem Matkem a Jiřím Voglem, předsedou představenstva oprávněné. Z e-mailové komunikace se podává, že předmět je nadepsán jako Zástavní smlouva-obec Hrobce a advokátní kancelář Ing. Matkovi v příloze zasílá upravený a doplněný koncept zástavní smlouvy, jež má být uzavřena mezi obcí Hrobce a EUROVÍÍ s tím, že podobnou smlouvu by měla tato společnost uzavřít i se společností TRENAMEDA INVEST. Ing. Matek pak tuto přílohu přeposlal Jiřímu Voglovi k seznámení s tím, že může případně komunikovat o změnách. Tato listina nasvědčuje tomu, že obě zástavní smlouvy byly uzavřeny po datu 30. 9. 2011 a opět vyvrací závěr soudu prvního stupně, který vyvodil z dohody o společném postupu, a to především z čl. 3.6. Z listinných důkazů vyplývá, že obě zástavní smlouvy byly uzavřeny daleko po tomto datu, a to v prosinci 2011. Soud prvního stupně z listinných důkazů vyvodil, že v jeden den (9. 12. 2011) byly uzavřeny celkem čtyři smlouvy, a to dvě smlouvy o dílo a dvě smlouvy zástavní (mezi povinnou a společností EUROVIE a mezi oprávněnou a totožnou společností), ačkoli takový závěr z těchto důkazů nevyplyvá, když zástavní smlouvy nelze považovat za uzavřené v den, kdy je podepsala pouze jedna ze smluvních stran, nýbrž až dnem, kdy tuto smlouvu svým podpisem akceptovala (přijala) i druhá strana smlouvy (k tomu srovnej § 43c obč. zák.), což se stalo v případě obou zástavních smluv až dnem 15. 12. 2011. Tato shora popsaná skutková zjištění soudu prvního stupně tak neodpovídají provedeným listinným důkazům, a proto neobstojí skutkový závěr soudu o tom, že v jeden den byly uzavřeny celkem čtyři smlouvy (dvě smlouvy o dílo a dvě smlouvy zástavní), závěr vyvozovaný soudem prvního stupně z čl. 3.6 dohody pak zcela odporuje tomu, kdy skutečně byly zástavní smlouvy uzavřeny a přehlíží okolnosti vyplývající z e-mailové komunikace ze dne 16. 11. 2011.
21. Odvolací soud nepochybně, že v dané věci jde o problematiku složitou, nicméně právě v takovém případě je nezbytné věnovat veškerou pozornost všem tvrzením obou stran řízení. Tak se tomu v daném případě nestalo, když soud prvního stupně nejenže v odůvodnění rozhodnutí v rozporu s § 157 odst. 2 věty první o. s. ř. za užití § 254 odst. 1 o. s. ř. neuvedl, jak se vyjádřila oprávněná k návrhu na zastavení exekuce podaném povinnou, když pouze uvedl, že oprávněná se zastavením exekuce nesouhlasila a v podrobnostech odkázal na její písemné vyjádření založené ve spise, aniž by uvedl alespoň stěžejní argumenty obrany oprávněné. Především se však v odůvodnění nevypořádal s její obranou proti takovému návrhu zcela. Toto nepřihlídnutí k celé obraně oprávněné pak vedlo k tomu, že soud prvního stupně nezjišťoval všechny rozhodné skutečnosti, neprovedl důkazy navržené oprávněnou a jejich neprovedení odůvodnil pouze obecným

poukazem na jejich nadbytečnost a nesouvislost, aniž by uvedl, o jaké důkazy se jednalo a co jej konkrétně vedlo k jejich zamítnutí. Tím, že se nezabýval obranou oprávněné, zůstaly neosvětleny její argumenty a není tak bez pochybností možné dospět k závěru, že se společnost EUROVIA na manipulaci veřejné zakázky podílela či o ní alespoň věděla. Lze připustit, že okolnosti předcházející a provádějící veřejnou zakázku „Rohatce-Pod Skalou-inženýrské sítě a komunikace“ jsou i s ohledem na odsouzení Ing. Matka zatíženy prizmatem nelegálního jednání, nicméně proto, aby bylo možné vyslovit i neplatnost zástavní smlouvy uzavřené mezi povinnou a společností EUROVIA, bylo nezbytné, aby vědomost společnosti EUROVIA o zmanipulování veřejné zakázky či její jiné zapojení, bylo po vyhodnocení důkazů bez rozumných pochybností přesvědčivé (jistě), nikoli, že lze usuzovat pouze na pravděpodobnost takové skutečnosti. Nelze přehlédnout, že společnost EUROVIA se neúčastnila výběrového řízení, za jehož manipulaci byl Ing. Matek shledán vinným, nebyla postavena na jisto ani žádná provázanost, ať již personální či finanční, mezi touto společností a Ing. Matkem či jinými subjekty podílejícími se na veřejné zakázce. Podal-li soud prvního stupně v odůvodnění usnesení rozbor ekonomické stránky věci, z něhož vyvozoval finanční výhodnost provedení díla pro společnost EUROVIA, což podpořilo jeho závěr o provázanosti jednotlivých právních úkonů, je třeba opět konstatovat, že se v této otázce nevěnoval obraně oprávněné, tuto zcela pominul a jeho ekonomické vyhodnocení nebere v úvahu i její argumenty. Soud prvního stupně tím, že neuvedl obranu oprávněné proti návrhu na zastavení exekuce a s touto obranou se zcela nevypořádal, založil nerovné postavení stran a ve svém důsledku nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí.

22. Nezbyvá než konstatovat, že závěr o neplatnosti zástavní smlouvy je založen na několika nesprávných dílčích skutkových zjištěních, soud prvního stupně se vůbec nevypořádal s některými tvrzeními oprávněné, neprovedl oprávněnou navržené důkazy, a to bez precizního zdůvodnění jejich nepotřebnosti pro rozhodnutí soudu a všechny tyto okolnosti způsobují ve svém souhrnu nepřezkoumatelnost rozhodnutí, a proto odvolací soud zrušil podle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. za užití § 254 odst. 1 o. s. ř. a § 52 odst. 1 o. s. ř. napadené usnesení soudu prvního stupně a věc mu podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátil k dalšímu řízení. V novém řízení bude soud prvního stupně vycházet z vyloženého právního názoru odvolacího soudu, bude věnovat náležitou pozornost všem tvrzením obou stran sporu a své závěry pak neopomene odůvodnit v souladu s § 157 odst. 2 o. s. ř. za užití § 52 odst. 1 exekučního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **je** dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Litoměřicích.

Ústí nad Labem 2. července 2025

Mgr. Martina Andělová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Komrsková.